

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/kuranin-on-mucizelik-yonu]

[Kur'an'ın Mucizelik Yönlere](#)

Soru

Kur'an'ın On Mucizelik Yönü

Bediüzzaman Hazretleri'nin tabiriyle, "Kur'an-ı mucizül beyanın on vücuh külliye-i icaziyesi" nelerdir?

Cevap

Bediüzzaman Hazretleri, sadece 7. Lem'ada Kur'an'ın on mucizelik yönü diye ifade etmişse de bunların neler olduğunu belirtmemiŐtir. Daha çok kırk vechinden ve yedi vecihten bahsetmiŐtir. Yedi icaz vechini ise Lemaat'te Őöyle sıralamıŐtır:

"İ'caz-ı Kur'anî, Yedi menabi-i külliyyeden tecelli, hem yedi anasırdan terekküb eder:

Birinci Menba': Lafzın fesahatından selaset-i lisanı; Nazmın cezaletinden, mana belâgatından, mefhumların bedaatından, mazmunların beraatından, üslûbların garabetinden birden tevellüd eden bârika-i beyanı. Onlarla oldu mümtezic, mizac-ı i'cazında acib bir nakŐ-ı beyan, garib bir san'at-ı lisanî. Tekrarı hiç bir zaman usandırmaz insanı.

İkinci Unsur ise: Umûr-u kevnîyede gaybî olan esasat, İlahî hakaikten gaybî olan esrardan, gaybî-yi âsumanî. Mazide kaybolan gaybî olan umûrdan, müstakbelde müstetir kalmıŐ olan ahvalden birden tazammun eden bir ilm-ül gujub hızanı, Âlem-ül gujub lisanı, Şehadet âlemiyle konuşuyor erkânı, rumuz ile beyanı, hedef nev-i insanî, i'cazın bir lem'a-i nuranî...

Üçüncü Menba' ise: BeŐ cihetle hârîka bir câmiyyet vardır. Lafzında, manasında, ahkâmda, hem ilminde, makasıdın mizanı. Lafzı tazammun eder pek vasi' ihtimalat; hem vücuh-u kesîre ki, her biri nazar-ı belâgatta müstahsen, arabîyece sahih, sırr-ı teŐriî lâıyk görüyor ânı. Manasında: MeŐarib-i evliya, ezvak-ı ârifini, mezahib-i sâlikîn, turuk-u mütekellimîn,

menahic-i hükema, o i'caz-ı beyanı Birden ihata etmiş, hem de tazammun etmiş. Delaletinde vüs'at, manasında genişlik. Bu pencere ile baksan, görürsün ne geniştir meydana! Ahkâmdaki istiab: Şu hârika şeriat ondan olmuş istinbat, saadet-i dâreynin bütün desatirini, bütün esbab-ı emni. İçtimaî hayatın bütün revabıtını, vesail-i terbiye, hakaik-i ahvali birden tazammun etmiş onun tarz-ı beyanı...İlmindeki istiğrak: Hem ulûm-u kevnîye, hem ulûm-u İlahî, onda meratib-i delalat, rumuz ile işaret, sureler surlarında cem'etmiştir cinanı. Makasîd ve gayatta: Müvazenet, ittırad, fitrat desatirine mutabakat, ittihad; tamam müraat etmiş, hıfzylemiş mizanı. İşte lafzın ihatasında, mananın vüs'atında, hükmün istiabında, ilmin istiğrakında, müvazene-i gayatta câmiyet-i pürşanı!..

Dördüncü unsur ise: Her asrın derece-i fehmine, edebî rütbesine, hem her asırdaki tabakata, derece-i istidad, rütbe-i kabiliyet nisbetinde ediyor bir ifaza-i nuranî. Her asra, her asırdaki her tabakaya kapısı küşade. Güya her demde, her yerde taze nâzil oluyor o Kelâm-ı Rahmânî. İhtiyarlandıkça zaman, Kur'an da gençleşiyor. Rumuzu hem tavazzuh eder, tabiat ve esbabın perdesini de yırtar o hitab-ı Yezdanî. Nur-u tevhidi, her dem her âyetten fişkırır. Şehadet perdesini gayb üstünden kaldırır. Ulviyet-i hitabı dikkate davet eder, o nazar-ı insanı. Ki o lisan-ı gaybdır; şehadet âlemiyle bizzât odur konuşur. Şu unsurdan bu çıkar hârika tazeliği bir ihata-i ummanî! Te'nis-i ezhan için akl-ı beşere karşı İlahî tenezzülât. Tenzil'in üslûbunda tenevvü-ü munisliğidir mahub-u ins ü cânı.

Beşinci Menba' ise: Nakil ve hikâyatında, ihbar-ı sadıkada esasî noktalardan hazır müşahid gibi bir üslûb-u bedi-i pür-maânî Naklederek, beşeri onunla ikaz eder. Menkulâtı şunlardır: İhbar-ı evvelîni, ahval-i âhirîni, esrar-ı cehennem ve cinanı. Hakaik-i gaybiye, hem esrar-ı şehadet, serair-i İlahî, revabıt-ı kevnîye dair hikâyatıdır hikâyet-i ayânî Ki ne vaki' reddeylemiş, ne mantık tekzib etmiş. Mantık kabul etmezse red de bile edemez. Semavî kitabların ki matmah-ı cihanî. İttifakî noktalarda musaddıkane nakleder. İhtilafî yerlerinde musahhahane bahseder. Böyle naklî umûrlar bir "Ümmi"den sudûru hârika-i zamanî...

Altıncı Unsur ise: Mutazammın ve müessis olmuş Din-i İslâma. İslâmiyet misline ne mazi muktedirdir, ne müstakbel muktedir; araştırsan zaman ile mekânı!.. Arzımızı senevî, yevmî dairesinde şu hayt-ı semavîdir; tutmuş da döndürüyor. Küreye ağır basmış, hem dahi ona binmiş. Bırakmıyor isyanı.

Yedinci Menba' ise: Şu altı menba'dan çıkan envâr-ı sitte, birden eder imtizac. Ondan çıkar bir hüsün, bundan gelir bir hads, vasıta-i nurânî."